

Sygn. akt: I C 505/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Kraj. w I Wydziale Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Słabuszewski

Ławnicy:

Protokolant: asystent sędziego Mateusz Haleczko

po rozpoznaniu dnia 13 września 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. w W. (KRS (...))

przeciwko: (...) S.A. w W. (KRS (...))

o zapłatę 4.027,55 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Strzelcach Kraj., I Wydział Cywilny z dnia 23.03.2015 r., sygn. akt I Nc (...)

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 4.027,55 zł (cztery tysiące dwadzieścia siedem złotych pięćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 29.02.2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 819,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu rejonowego w Strzelcach Kraj. kwotę 1.567,64 zł tytułem zwrotu wydatków sądowych – kosztów opinii biegłego.

Sygn. akt: I C 505/15

UZASADNIENIE

Powód – (...) S.A. w W. złożył w dniu 27.02.2015 (k. 32) pozew przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 4.027,55 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29.02.2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 01.09.2011 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzony został pojazd V. nr rej. (...). Wyłącznie winnym powstania szkody był S. G., kierujący pojazdem D. nr rej. (...). Pojazd poszkodowanego był objęty ochroną z polisy autocasco zawartej z (...) S.A. natomiast pojazd kierowany przez sprawcę objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem OC w pozwanym towarzystwie. Powód przeprowadził postępowanie likwidacyjne i ustalił odszkodowanie na kwotę 7.165,13 zł Następnie wezwał pozwane towarzystwo do zapłaty tej kwoty. Pozwany wypłacił kwotę 3.137,58 zł, zaś odmówił zapłaty kwoty 4.027,55 zł. Jako podstawę roszczenia powód wskazał art. 828 § 1 k.c. (k. 2-4).

Sąd Rejonowy w Strzelcach Krajeńskich w nakazie zapłaty z dnia 23.03.2015 r., I Nc (...) nakazał pozwanemu, aby zapłacił powodowi dochodzoną kwotę z odsetkami i kosztami procesu (k. 34).

Pozwany – (...) S.A. w W. – złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym zaskarżył go w całości i wnosił o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazał, że sprawca szkody rzeczywiście posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym towarzystwie. Po zgłoszeniu roszczenia przez powoda pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne i wypłacił powodowi kwotę 3.137,58 zł co pokrywa w całości szkody wyrządzone przez kierującego. Pozwany kwestionuje roszczenie co do wysokości, gdyż część uszkodzeń pojazdu V. nr rej. (...), tj. uszkodzenie przekładni kierowniczej oraz amortyzatora, zgłoszonych przez poszkodowanego, jako powstałych wskutek zdarzenia z dnia 01.09.2011 r., nie powstała w okolicznościach przez niego deklarowanych (k. 38-39).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 01.09.2011 r. w Ł. przy ul. (...) doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzony został pojazd V. (...) nr rej. (...) kierowany przez B. B.. Wyłącznie winnym powstania szkody był S. G., kierujący pojazdem D. (...) nr rej. (...). Pojazd poszkodowanego był objęty ochroną z polisy autocasco (AC) zawartej z (...) S.A. natomiast pojazd kierowany przez sprawcę objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem OC w pozwanym (...) S.A.

Powód przeprowadził postępowanie likwidacyjne i ustalił odszkodowanie na kwotę 7.165,13 zł Następnie pismem z dnia 04.01.2012 r. wezwał pozwane towarzystwo do zapłaty tej kwoty. Pozwany wypłacił kwotę 3.137,58 zł, zaś odmówił zapłaty kwoty 4.027,55 zł.

Dowód: notatka ze zdarzenia – k. 9,

potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego – k. 10-11,

zgłoszenie szkody – k. 12-15,

rozliczenie szkody – k. 15,

kalkulacja naprawy – k. 16-18,

przyznanie odszkodowania z dnia 17.11.2011 r. – k. 19,

pismo z dnia 04.01.2012 r. – k. 20-22,

potwierdzenie odbioru – k. 23,

pismo z dnia 20.02.2012 r. – k. 24,

kalkulacja naprawy – k. 24v-25v,

pismo z dnia 10.04.2012 r. – k. 26,

kalkulacja naprawy – 26v-27v,

akta szkody – k. 58, 61,

zdjęcia – k. 28,

zeznania świadków:

K. B. – k. 65-66,

K. R. – k. 94-95

szkic - k. 64

Koszt naprawy samochodu V. (...) w zakresie szkód wyrządzonych kolizją z dnia 01.09.2011 r. wynosi 9.682,54 zł plus VAT 2.226,98 zł – razem 11.909,52 zł.

Dowód: opinia biegłego J. K. – k. 102-126, 150-157.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne całości.

Powód dochodzi roszczenia na podstawie art. 828 § 1 k.c.

Zgodnie z tym przepisem jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez zakład ubezpieczeń roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na zakład ubezpieczeń do wysokości zapłaconego odszkodowania.

Przepis ten reguluje instytucję tzw. regresu ubezpieczeniowego (tzn. uprawnienia zakładu ubezpieczeń do dochodzenia zwrotu wypłaconego odszkodowania od osoby ponoszącej odpowiedzialność cywilną za szkodę poniesioną przez ubezpieczającego).

Jedyną kwestią sporna w tej sprawie była wysokość odszkodowania. Powód wypłacił bowiem poszkodowanemu kwotę 7.165,13 zł, zaś pozwany uznał, że szkoda stanowiła kwotę 3.137,58 zł i tylko w tej części dokonał zwrotu należności.

Różnica stanowi dochodzoną kwotę 4.027,55 zł.

W toku postępowania ustalono, że wysokość szkody wynosi 11.909,52 zł brutto (9.682,54 zł netto). W związku z tym co do wysokości powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości (9.682,54 zł – 3.137,58 zł = 6.544,96 zł, zaś powód dochodzi 4.027,55 zł).

Powód stał się wierzycielem pozwanego w momencie zapłaty odszkodowania posiadaczowi pojazdu V. (...) i nabył wierzycelność do wysokości dokonanej zapłaty (a nie wysokości rzeczywistej szkody). Okoliczność, że szkoda jest większa nie ma zresztą znaczenia także z uwagi na treść art. 321 § 1 k.p.c. (zakaz orzekania ponad żądanie).

Sąd uznał za wiarygodny cały zebrany w sprawie materiał dowodowy oprócz kalkulacji szkody pozwanego na kwotę 3.137,58 zł. Dowód ten należało uznać za niewiarygodny, albowiem pozwany miał bezpośredni interes majątkowy w tym, aby ustalić jak najniższą wartość szkody. Poza tym pozostaje on w sprzeczności z kalkulacją powoda oraz opinią biegłego.

Za wiarygodną Sąd uznał zaś opinię biegłego J. K.. Biegły jest osobą fachową, mającą wykształcenie i doświadczenie zawodowe przydatne dla sporządzenia opinii. Sporządzenie samej opinii poprzedził zapoznaniem się z aktami sprawy sądowej, aktami szkodowymi, stanowiskami i argumentacją stron, kalkulacjami sporządzonymi przez strony oraz dokumentacją fotograficzną pozwalającą ustalić dokładnie stan pojazdu po zderzeniu.

Szczególnie dokładnie i – w ocenie Sądu przekonująco – biegły ustalił szkodę w zakresie kwestionowanym przez pozwanego, tj. co do uszkodzenia przekładni kierowniczej i amortyzatora. Biegły opierał się m. in. na zeznaniach świadka K. R., który będąc pracownikiem (...) S.A., a więc ubezpieczyciela zobowiązanego do wypłaty odszkodowania poszkodowanemu w ramach ubezpieczenia AC, nie miał przecież żadnego interesu w zawyżaniu wysokości odszkodowania. Zarazem z uwagi na swoje stanowisko i doświadczenie zawodowe jego spostrzeżenia można uznać za fachowe i dlatego wiarygodne. Niezależnie od tego biegły dysponował bogatą dokumentacją fotograficzną, na której się opierał. W szczególności zaś w sposób jasny, logiczny i przekonujący wyjaśnił mechanizm powstawania uszkodzeń w przypadku kierunku działania sił na oś przednią pojazdu. Samą siłę i kierunek działania na oś biegły ocenił zaś na podstawie zeznań i dokumentacji fotograficznej, gdzie widoczne były wgniecenia i otarcia lakieru

na tarczy koła i feldze. Uszkodzenia elementów zawieszenia i układu kierowniczego są typowym, niemal zawsze występującym następstwem uderzenia w przód pojazdu. Podkreślenia wymaga, że chodzi o elementy połączone ze sobą na stałe lub przegubowo. Ponadto są to elementy o niedużej odporności na uderzenia boczne. Dodatkowo biegły wskazał, że pełna diagnostyka – wg wiedzy i doświadczenia biegłego – przyczyniłaby się do zwiększonego kosztu naprawy. W kalkulacji ujął tylko to co zostało zauważone i opisane, gdyż trwale deformacje elementów zawieszenia często widoczne są gołym, nieuzbrojonym okiem.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie 481 § 1 i 2 k.c.

Roszczenie regresowe powstaje z chwilą zapłaty odszkodowania. Powód wezwał pozwanego do zapłaty w dniu 04.01.2012 r. (k. 20, 22). Pismem z dnia 22.02.2012, które powód otrzymał 28.02.2012 r. pozwany odmówił zapłaty odszkodowania (k. 24) w związku z czym zadanie zapłaty odsetek od dnia 29.02.2012 r. należy uznać za zasadne.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c., zaś o wydatkach sądowych na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Na zasądzoną kwotę kosztów składa się 600,00 zł wynagrodzenia pełnomocnika, 17,00 zł opłaty od pełnomocnictwa i 202,00 zł opłaty od pozwu – łącznie 819,00 zł należne od pozwanego na rzecz powoda.

Na kwotę wydatków sądowych składa się 846,61 zł (k. 127) i 721,03 zł (k. 164) tytułem kosztów opinii biegłego.